

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 crucerii v. a. sau 15 bani rom.

„Inteligența” și poporul.

Noi Românii suntem un popor crescut în năcazuri și trăit în grele lupte. E natural deci, dacă în mijlocul nostru nu s'a putut desvolta o clasă de oameni mai bogați și cu multă învățătură de carte. Ba, apăsăți cum eram și totdeauna având împotriva noastră stăpânirea, nu e de mirat, dacă în decursul veacurilor trecute chiar puținii Români ajunși bogați și ridicăți la înalte dignități s'au instrăinat încetul cu încetul de cătră neamul lor. Așa, că deși trăim într'un stat, în care aristocrația se înmulțea mereu, noi totuși nu putem arăta o singură familie română aristocrată. Ear' așa dăsa elită a „inteligenței”, a oamenilor care se se ocupa cu cartea, nu s'a putut produce nici ea decât abia în veacul trecut, treptat cu desvoltarea ideii de naționalism, care începuse să străbată și în rîndurile poporului românesc, să-l încălzească, să-l sbuciume și în urmă să-l cristalizeze la vîscă națională modernă.

Astfel, depozitari a tot ce este românesc: limbă și obiceiuri, și a tuturor însușirilor ce am moștenit dela strămoșii nostri Români, au rămas țeranii nostri, cei care înainte de aceasta numai cu jumătate veac gemeau sub jugul greu al iobăgimii. Ear' în ce măsură noi am moștenit acele însușiri și cât de mult ele stăpâneau întreg corpul națiunii noastre, mai bine se poate judeca din faptul, că și în mijlocul atător îndurări și loviri dușmane noi le-am păstrat, nu ne-am desbrăcat de ele nici în fața celor mai mari siluiri.

Cea mai netăgăduită cucerire este însă împregiurarea, că din masele poporului român nu s'au putut ridica decât aceia, care s'au inspirat de sentimentul comun al masei, nu au putut să ajungă la stăpânirea minții și inimii Românilor decât aceia dintre dînșii, care simțiau și gîndiau ca ei. Toți cei care simțiau altfel și gîndiau în alt chip, erau și sînt priviți ca „instrăinați”, și — după cum adevăratește într-o lucrare a sa apărută acum nu demult și dl Slavici, cunosător al psihologiei poporului român — nu poate fi păcat mai mare în ochii Românului decât instrăinarea de neam, nu pot fi bunuri cu care străinul se poată răsplăti pe Românul perdut, se poată baremi apropia în bunuri pămintesci disprețul cu care poporul român se lapădă de fiii sei rătăciți și instrăinați.

Scriem acestea nu pentru a constata adevăruri care demult și de toți recunoscute sînt. Ci pentru ca arătînd

acest privaz al vieții noastre naționale, să accentuăm cât de puțin se potrivește în acest privaz un simptom ce se manifestă între „inteligența” noastră de prin provincie, simptom ce semnă-lăndu-ni-se repetit, datori sîntem a ne opri asupra lui și a-l combate chiar în prima lui arătare.

E vorba despre tendența ce se ivesce între „inteligența” noastră dela sate de a se „ingrădi” așa dîcînd, de popor, de a lua tot mai puțin parte la manifestațiunile vieții lui, de a cerca a se constitui într-o clasă deosebită.

Dacă nu am observa, că cu cât sporesce această „inteligență”, — care aranjează la „hoteluri”, „serate dansante” ale „inteligenței” și care cerne foarte mult până-ce să întocmească lista invitațiilor, — cu atât mai ales es la iveală tendențele de separatism, și nu ne-ar fi frică de crearea unei clase care între Români nu-și are locul, am înregistra numai cu părere de rău simptomul și l'am trata ca pe un ce trecător.

Așa însă cată să ne oprim, să aducem, spre ilustrare, și anume casuri, ca astfel cetitorii nostri ei însiși să judece, dacă în mijlocul societății noastre curat democratice, deoare-ce sînt rari de tot aceia dintre noi, care nu se trag din opincă, și care se nu aibă neamuri — frați și surori, mătuși și unchi opinări — e îngăduit să se formeze o clasă cu tendențe separatistice.

Astfel:

În adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor greco-catolici din comitatul Cojocnei”, învățătorul V. Zahu din Tîeu, tractul protop. Almaș, constată într'un discurs rostit acolo și publicat în „Tribuna” dela 16/28 și 7/29 Februarie, că „inteligența română” de prin acele locuri află „lucru necuvios” a lua parte la mișcările învățătorilor și se ferește de contactul cu „lumea dascălească”. Ceialaltă dascăli recunoșe și ei aceasta, deoare-ce își exprimă protocolar regretele lor, că rîul există, și hotărăsc să facă „cuvioase” rugări, ca „inteligența” de acolo să nu se separe de ei.

Alt cas.

Într-o corespondență din Bistrița cu data de 24 Februarie anul c. corespondentul nostru ni-se plînge, că „inteligența” din giurul Bistriței se seară și ea „printr'un inderferentism pécătos de popor. Par'că această „inteligență” n'ar face și ea parte din „popor”!

Nici nu trebuie poate să spunem, că am simțit o mare durere cetînd acele triste scîri, și credem a exprima o pă-

rere generală, dacă adresăndu-ne „inteligenței” din provincie, dîcem:

Rolul ei este nu de a se separe de restul poporului, ci trăind mereu între el și cu el, prin toate mijloacele de care dispune, „inteligența” să caute a apropia, a ridica la sine acest popor, care și-a dat tot ce are mai scump: putere și viață, pentru-ca să dea naștere, să „creze” „inteligența”, care ar da dovadă numai de recunoștință, și ar îndeplini o datorie, cea dintăiu și cea mai sfîntă datorie națională, când cu toată mintea și inima ei caută să țină mereu caldă legătura între dînsa și masele poporului român, popor înzestrat cu atâtea înalte calități, încât cu toții trebuie să fim mândri și să ne simțim fericiți că ne putem număra în tre rîndurile lui.

Din parlamentul maghiar.

După scirile telegrafice din Budapesta, în ședința de ieri a parlamentului maghiar deputatul kossuthist Polónyi Géza a declarat, că optează pentru mandatul dela Szoboszló. La Solnoc, unde deasemenea a fost ales, se va face o nouă alegere. E probabil, că și la a doua alegere tot kossuthistii au să cucerească cercul electoral.

În aceeași ședință deputatul Helffy Ignáz a interelat pe ministrul de interne asupra foametei din Nordul Ungariei.

Emigrările din ținutul Brașovului.

În numărul seu dela 27 Februarie a. c. „Kronstädter Zeitung” publică o statistică a celor emigrați din așa numita Țeara-Bărsei în intervalul dela 1881 până la 1891. Din instructivul studiu al foii brașovene extragem și noi următoarele:

Mai înainte este a se premite, că cifrele ce urmează privesc numai pe acei emigrați, care în periodul amintit s'au împămîntenit în alte state, anumit în România și în Austria, respective au căpătat act de expatriare din statul unguresc.

Numărul covîșitor al emigrațiilor îl constituie însă aceia, care și egiți din țeară au rămas cetățeni unguresci. Cât de mare este acest număr se poate ușor concluda, când aflăm, că numai în anul 1890 și-au scos din comitatul Brașovului 12.201 persoane pasapoarte și certificate de călătorie, aproape numai pentru Români.

Aceste premise, foaia brașoveană arată, că numărul celor definitiv expatriați este următorul după diferitele naționalități:

Sași au emigrat în România dela 1881 până la 1891 numai din orașul Brașov 100, între care 28 farmaciști, 2 medici, 4 neguțatori, 4 meserieși, 8 funcționari și învățători cu familiile lor etc.

Tot din orașul Brașov au mai emigrat 43 de Sași în Austria, între care 3 medici, 3 farmaciști, 2 funcționari, 4 comercianți, 2 industriași etc., în mare parte cu familii.

Din celelalte comune ale Țării-Bărsei au mai emigrat 30 de Sași, mai toți cu familii, dintre care numai 3 sînt astăzi cetățeni austriaci, ear' restul sînt cetățeni români.

Maghiarii au dat cel mai mic contingent de expatriați. Cu totul au emigrat numai 16, care toți sînt astăzi cetățeni români. Între ei sînt 3 farmaciști, un inginer, un funcționar, un agricultor și un morar.

Românii au dat în acest interval României un număr de 585 cetățeni naturalizați. Dintre aceștia sînt din orașul Brașov 39 comercianți, 33 funcționari, ingineri, medici și profesori, un plugar și un meseriaș cu familiile lor. Din Satulung 69 plugari și oieri și 4 funcționari și ingineri cu familiile lor. Din Cernat 15 plugari și oieri și 8 comercianți cu familiile lor. Din Turcheș 10 plugari și oieri, 2 medici și 7 comercianți cu familiile lor. Din celelalte comune au emigrat 9 plugari, 1 învățător, 3 comercianți, un funcționar și 2 studenți de universitate, aproape pe toți cu familii.

Suma totală a emigrațiilor este de 774, din care 75.58% Români, 22.35% Sași și 2.07% Maghiari. Dintre aceștia sînt capi de familie 212=73.10% Români, 72=24.83% Sași și 6=2.07% Maghiari.

Din aceste date se vede, că deși populațiunea din Țeara-Bărsei este aproape egal împărțită între cele trei naționalități, totuși Români dau un contingent neproportionat de mare de emigrați, pe când al Sașilor este relativ mai mic, ear' a Maghiarilor mic de tot. Raporturile economice și mai ales politice din ținut și din țeara întreagă explică destul de bine aceste stări de lucruri și sînt de altă parte explicate prin ele.

După alegeri.

Dl Simion Socaciu, învățător gr.-or. în Cioara-inferioară, ne scrie următoarele despre alegerea de deputat dietal în cercul Vințului-de-jos.

Făcîndu-se alegerea de deputat dietal în cercul electoral Vințului-inferior în 28 Ian. st. n. c. și participînd și eu ca spectator la cele ce s'au întîmplat la acea alegere, mi-am propus a da un scurt raport despre aceea; dar' cauza, că numai acum tîrziu viu a face acest raport, e că am tot așteptat ca oameni mai experți să o facă aceasta.

Scriitorul acestor rînduri atât acasă, cât și pe drum am spus alegătorilor din Cioara despre adunările partidului național din anii trecuți, căci despre rezultatul celei din anul curent nu am știut nimic, ba în cele diu

urmă mi-a succedat a convinge pe 4 alegători, căci de toți sînt numai 9, că Românii trebuie să susțină pasivitate absolută la alegerile de deputați dietali, și mi-au promis, că nu vor merge să voteze, ci numai să vadă. Între aceia a fost și tatăl meu. Dovadă despre aceasta îmi sînt toți alegătorii români din Cioara și și primarul, care încă mi da dreptul, dar' dîcea, că de ce nu se publică aceasta în biserică.

Așa încât lăsat și curios de ce se va întîmpla, am mers și eu la Vințul-inferior. Când ajungem în opidul numit ni-au eșit înainte subpretorul și un fruntaș maghiar, Ekhard, care conducîndu-ne în casa sa, unde erau tot cismăși, care mergeau pe trei potece, am dat în casă peste oratorul popa Maniu din Vințul-inferior, pe care rachiul și banii partidului guvernamental l'au făcut cel mai aprig adorator al ideii de stat maghiar, pentru care și-a ținut cuvîntarea sa. Scriitorul acestora auzîndu-l, cu indignațiune m'am întors și m'am dus spre casa de alegere, unde au venit cei de partidul lui Zejk Dániel, unde erau mai cu seamă Sași și Români din Burgin. Apoi au venit cei de partidul lui Halmagyi Sándor cu program național, între care erau mai ales Vințenii, cei din Oarda-de-sus și Daia-română etc., cercul național al marelui matador român, Vasile Hățăgan, care ca notar român pe toți alegătorii și-i-a adus la alegeri, ca să-i facă vadă înaintea adoratorilor kultur-egy-let-ului. Pentru ce nu și-a informat dînsul poporul, căci de un notar mai bine ascultă ca de un învățător, mai ales dacă e în comuna sa, căci de 2 ani am experiat, că foarte drept dîce învățătorul tuturor învățătorilor, „că nici un proroc nu e bine vădut în patria sa”.

Dintre preoți am vădut la alegere pe: Clemente Muntean din Limba și fiul acestuia George Muntean din Oarda-de-sus, Cibu din Daia-română, ear' preoți greco-catolici Iacob Cornea din Vințul-inferior, Ioan Magde din Ciugud și Ioan Pop din Daia rom., cest din urmă nu a mers la urnă, ba mi-a arătat cam pe la 12 oare o înscințare dela comitetul partidului național rom. din Sibiu, că românii și pe viitor au să steie în pasivitate. Cred, că on. comitetul al partidului național român va fi trimis la mai mulți preoți astfel de înscințări, dar' ei le-au pus ad acta în corfa cu hărtiile. Acești oameni (preoți) sînt vrednici de disprețul general al Românilor.

După primele ceremonii înainte de începerea alegerii m'am dus cu notarul nostru la postă, unde am stat o jumătate de oară. Într'aceia s'a început alegerea, fiind de față alegătorii din Cioara, când i-au strigat i-au tras un notar și biroul comunal de i-au băgat în casă la urnă, în absența mea. Între aceștia a fost și tatăl meu, în urma muștrărilor mele mult s'a căit, dar' a fost trecut. Pe sufletul meu Vă mărturisesc, că așa s'a și întîmplat.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Doine populare.

Am un draguș și i cîntană,
'Mi-o poruncit să-i fac peană,
Să-i fac peană de citruș
Că pe Joi va veni 'n Cluș,
Să n'o fac de busuioac,
Că n'o poate purta 'n clop,
Eu i-am făcut de sasău
S'o poată purta 'n ciacău.

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
Fă-mă roata stelelor
În calea Șerdenilor.
Am un draguș de Șerdean
Cu peană de măgheran,
Când vîntu peana clătia
Ochii și gura-i rîdea.

Părăș de lîngă moară
Cură limpede cernelă,
Să-mi cernesc eu portuța
Că m'o lăsat dragușu.
M'o lăsat că l'am lăsat
Și altu mi-am căpătat,
Mai cînaș și mai frumos
Nu ca el un mincinos,
Mai cînaș și mai subțire
Nu ca el un scos din fire.

Peste Murăș, peste Tisă
Trece-o mîndruță descînsă,
Cu busuioac până 'n brîu,
Cu murguțul ei de frîu.
Murgul merge tot pascînd,
Mândra merge tot visînd,
Pîn' la badița o-ajuns
Și badița o 'ntrebat?
Mândră, mîndruță de domn
Astă noapte ce-ai visat?
Eu, badiță, așa-m visat
Că năframa mea cea nouă
E la tine ruptă 'n două,
Că năframa mea cea veche
E la tine ruptă 'n șapte.

Alelei, draguța mea,
Nu 'ți-e ruptă năframa,
Că 'ți-e ruptă inima
Că te temi că te-oi lăsa.
Tot de-aceea nu scăpa.
C'oi pune picioru 'n scară
Și-oiu trece din astă feară,
Este-o mîndră ca de doamnă,
La spate-i ca și-o cîntană,
La obraz picuri de sînge,
Când o vîd inima-mi plînge.

Măghieran căne viclean,
Ce-ai avut tu de-a lătra,
De mai spus cătră maica
Că 'mi drag Văsilica,
De 'mi drag de nu 'mi drag,
Eu la fete but le fac.

Spune, bade, mîne-ta
Să 'ngrădească ulița
Tot cu spini și cu pelin,
Ca să nu ue 'ntăluim,
Numai Sămbăta odată,
Dumineca ziua toată, —
Că eu, bade, am auzit,
Că mîta s'a căștiga
Că ea nu poate mîncea,
Se teme că mi luna. —
Spune, bade, mîne-ta
Să mîncească s'e-i tîgnească
Să nu-și bage boala 'n oase
Că nu 'i-oi fi noră 'n casă,
Tocmai noră de i-aș fi
Cu mine-ar pute trăi. —

Pîn'ce-s, bade-așa negruță
Nu-s la tot ciufu draguță,
Pîn' ce 'ți-am fost, bade, ție
'Mi-am cotat de omonie.
Iăn' ce-s, bade-așa bărnace,
Casa voastră nu-mi prea place,
Casa voastră-i casă grea,
Și mîta-i muere rea,
Ese-afară ca o pară,
Vine-n casă ca o coasă
Și dîce că nu-s frumoașă. —

Culese de Iosif Miron.

Noi în 1892.

(Conferință ținută de domnul profesor universitar B. P. Hașdeu la 9 Februarie v. în sala noului Ateneu.)

Bucuresci, 12 Februarie v.

Sesonul petrecerilor sgomotoase și costisitoare, al balurilor de elită și al balurilor mascate fiind pe sfîrșite, șirul obișnuit de conferințe a reînceput, tribuna noului Ateneu a reînviat.

Și a reînviat-o prima-ooră în acest an ilustrul profesor Bogdan Petriceicu Hașdeu cu conferința sa „Noi în 1892”.

Ce titlu curios! Abia am veșuit 40 de zile în anul Domnului 1892, și dl Hașdeu se și încumetă să ne înveselească cu fapte mărețe sau să ne arunce în față vre-o slăbiciune constatată în acest timp scurt, scurt de tot.

O nederumire cuprinsese spiritele luminate.

Împinsă de aceasta cărturăriea bucuresceană, cu mic cu mare, dela bogat până la sărac, aproape vre-o 3000 de curioși, alergase Duminecă seara (9 Februarie v.), la 8 oare, în splendida sală a palatului muselor, ca să se convingă ce a putut descoperi uriașă și vigoroasă inteligență a eminentului conferențiar.

Și a descoperit domnul Hașdeu atâtea lucruri bune, frumoase și instructive, încât nu m'ei pot săpănu de a nu le face cunoscute — măcar pe jumătate — și fraților de de peste munți. Căci doar' și ei trebuie să

scie ce vîrstă avem cu toții împreună, dacă sîntem copii, bărbați sau bătrîni.

Eată dar' un scurt extras:

Salve de aplause însoțesc pe conferențiar la tribună. Dar' aceste aplause nu conturbă liniștea și seriozitatea dlui Hașdeu.

Nu caut popularitate — dîce conferențiarul — căci e prea tîrziu. Nu sînt nici la Academie, nici pe catedră, deci îmi voiu expune părerile și credințele fără sfîșală.

După cum vedeți, „Noi în 1892” e cam ciudat titlu, deoare-ce abia au trecut 40 de zile din acest an și nimic nou nu s'a întîmplat, afară de alegerile parlamentare, la care eu nu iau parte.

Când dîce „Noi”, înțeleg în trăsuri generale întreagă națiunea română. Nu vorbesc de personalități, nici de excepțiuni, fiindcă ori-cît de multe ar fi ele, nu ne preocupă, ci iau ca normă totalitatea.

Când dîce „92”, înțeleg un lung period de timp cu trăsăturile lui caracteristice de distincție; cu alte cuvinte înțeleg vîrsta actuală a națiunii noastre. Căci și națiunile, ca și indivizii, au vîrstele lor.

Corelațiunea între individ și specie este foarte vîdită și ea este singura basă, pe care e întemeiată istoria filosofiei.

O națiune se desvoltă întocmai ca și un individ, adică trecînd cele trei vîrste, care sînt: copilăria, bărbăția și bătrînețea. Cristos dîce: Individul nu se poate

Eu nu am mers la urnă, precum un corespondent al unei foi insoşti recunoaşce.

Am mai vădit la alegeri pe Lazar Frâncu din Sărăsău, Ioan Suciu din Aomar, Dănilă Chirilă din Cârna, Ioan Cucuian din Inuri, Laurenţiu Cătean din Oarda-de-jos, Ioan Sara din Cârna, preot gr.-cat., şi Nicolau Costea din Sebişani, toţi aceştia sunt preoţi. Învăţători am vădit pe Simeon Bran din Limba, învăţător comunal, Ioan Radu, din Tărtăria, Ioan Ciocă din Cârna, învăţător comunal, Teodor Muntean din Oarda-de-sus şi Bărbat din Henig, care nu a mers la urnă, nici la tîmbăleşu nu a luat parte.

Unii preoţi au primit bani ca să înşele pe poporeni lor să voteze cu Halmágyi.

Pentru ceea ce mustrarea cugetului s'î însoţească în vici ca pe Cain. Tot atunci 2 preoţi au fost batjocoriţi din partea unor Unguri neaoşi, dicându-le: „Voi sînteţi şi pasivi, precum hotăresc cei dela Sibiu, dar' dacă vedeţi argintul, deveniţi activi". Aceasta eu am auzit-o cu urechile mele, dar' numele preoţilor îl retac, cugetînd că această batjocură îi va deştepta din letargie.

Mai pe urmă ducându-mă pe stradă, la „Douce pistoale" au auzit un tîmbăleşu groasnic şi intrînd în casă am dat de părintele Cucurian şi Costea, ei învăţătorul Ciocă, apoi mai erau 3 notari de Român, între care am cunoscut pe Vasile Hăţegan. Notarii după ce 'şi-au infundat bine stomacul cu papricaş şi vin de oţet, au început a juca Toborăşul lui Árpád, ear' oamenii de rînd stau supăraţi, căci nu 'i-a mulţumit papricaşul, şi diceau că până vor trăi nu vor mai lua parte la alegerile de acestea, căci şi acum 'i-au înşelat notarii, promiţându-le cerul şi pămîntul.

Pecă, că între notarii aceştia rîi sînt şi Români, care pe fraţii lor îi îngroapă de vii. Ba tocmăi notarii de Român au forţat mai mult pe alegători şi la alegere stau în uşă, făcându-i să voteze pentru Zsík Dániel guvernamentalul.

Miscarea populaţiunii României în 1890.

Miscarea populaţiunii poate servi până la oare-care grad ca măsură pentru constatarea prosperităţii sau a decadenţei populaţiei. Ori-cât ar înflori ştiinţele şi artele; ori-cât de mare dezvoltare ar lua loc avuţia publică şi privată, dacă populaţiunea stă pe loc sau descreşte, aceasta este semn, că societatea care se află într-o asemenea situaţiune este bolnavă.

În societăţile bine organizate oamenii de ştiinţă ca şi bărbaţii de stat se preocupă de-a-proape cu cestiunile privitoare la miscarea populaţiunii. Tabloul acestei mişcări este pentru dinţii oglinzii cea mai sigură a stării poporului. Şi când se constată, că populaţiunea, în loc să meargă înainte, în loc să sporească, din contră descreşte, preocuparea, care primează pe toate, este de a se cerceta în cauzele descreşterii spre a se lua măsurile de îndreptare.

Exemplu despre aceasta ni-l înfăţişează republica franceză. Este timp de când economişti şi statistici atrag atenţiunea asupra faptului, că populaţiunea franceză creşte într-o proporţiune mai mică decît ori-care alta. S'au făcut calcule spre a se dovedi, că dacă Francezii vor urma pe această cale, peste un secol vor ajunge a fi o naţiune de a treia mână

perfectiunea, decît renăscându-se mereu, decît trecînd prin cele trei vîrste din ce în ce mai perfectionate.

S'a şis, că existenţa actuală a Românilor e o renascere. Se vedea.

Pe la sfîrşitul secolului al XVII-lea, sub principii Cantemir şi Brancoveanu, ţerile române Moldovia şi Muntenia se îmbolnăviseră greu. Agonia a durat n'ai bine de un veac. E vorba de epoca Fanarioşilor.

Moralitatea nu se împăca cu domnia fanarioşilor. Fanarioşii au fost acei microbi, care au ros în mod simţitor la arborele naţiunii noastre. Dar' murind microbii a eşit o nouă Românie, zemisită sub Tudor Vladimirescu la 1821, născută la 1848 şi botezată în 1857 la unirea principatelor.

Zemislişi sub Tudor Vladimirescu, născuţi la 1848 şi botezaţi la 1857, e bine să ne întrebăm: ce sîntem noi astăzi?

Sîntem o naţie copil, care deocamdată se joacă, în aşteptare, ca s'î vină timpul de a lucra.

Şi se joacă de-a diplomaţia, de-a alegerile, de-a politica etc. etc.

Ori-ce renascere e un progres, e un pas înainte, e calea evoluţiunii.

România nouă este şi nu poate să nu fie ca mult mai bună ca România-veche; este mai aptă de a întîmpina furtunile, de a învinge în luptă.

România e un copil puternic, dar' tot copil e. Şi copilăria e însoţită de o mulţime de cusururi.

De acestea vreau să vă vorbesc.

în comparaţie cu Germania şi alte ţeri. Se pare că toate au fost de prisos. În adevăr statistica mişcării populaţiunii franceze în 1890 vine şi descoperă o situaţiune, care a provocat un strigăt de alarmă în toată întinderea republicii: populaţiunea franceză în 1890 a scăzut cu 38.446 suflete, adică în loc să crească, dă înapoi: Starea civilă a înregistrat 269.332 de căsătorii, 838.019 nasceri şi 876.505 decese.

Comparându-se aceste cifre cu cele din 1889 rezultă, că în 1890 s'au făcut cu 3602 mai puţine căsătorii, s'au născut mai puţini 42.520 copii şi au murit 61.572 mai mult decît în 1889.

Asemenea situaţiune nu poate să nu îngrijască; şi în adevăr, toţi care se ocupă de cestiunile de felul acesta şi chiar lumea profană este adînc impresionată; cu toţii se întreabă, care vor fi cauzele acestei descreşteri a populaţiunii şi care sînt mijloacele de îndreptare ce se pot întreprinde.

Spre a se micşora efectul zdrobitor al situaţiunii s'a căutat a se atribui imputîinarea populaţiunii epidemiei de influenţă. Aceasta nu se potriveşte, deoarece influenţa nu a putut oprî căsătoriile, nici nascerile.

Sînt alte cauze şi pe care oamenii de stat şi specialiştii le cunosc foarte bine.

Se pare însă, că poporul francez închide ochii, ocolescă adevărul.

Înspăimîntaţi şi îngrijîţi, eată ce dic unii dintre publicişti:

„Francia, care pe timpul lui Vauban, sînt doi secolii, forma 40% din populaţiunea europeană, nu mai reprezintă astăzi decît 13%. Toate naţiunile împregiurul nostru cresc şi se înmulţesc: Francia singură rămîne staţionară sau dă înapoi. Nu numai rasele rivale ne debardează în afară, dar' ele se implîntează pe pămîntul nostru, furnicează şi ameninţă de a ne lua locul.

„Dacă instinctul vital nu se deşteaptă la strigătul de alarmă al statisticilor; dacă patriotismul nostru nu se găseşte în rezoluţiuni virile, mijloace eficace de renovare s'a isprăvit: în cîrînd nu va rămîne din aceea ce a fost patria decît operele împrăsciate ale artiştilor şi suvenirul mării sale trecute.

„Oprirea desvoltării populaţiunii este semnul unei decăderi neremediabile. Depopularea este bîtrîneţea.

„Cu dînsa se manifestează tendinţele cazaniere şi predominanţa intereselor egoiste; energia naţională slăbeşte, trebuinţa de expansiune încetează, vitalitatea se stînge şi chiar influenţa morală nu supravieţuieşte mult timp puterii materiale.

„Ameninţarea cea mai îngrozitoare pentru noi nu este tripla sau quadrupla alianţă, ci este depopulaţiunea satelor“.

Ori-cât s'ar pără de exagerate aceste îngrijiri, trebuie să recunoaştem, că faptul, că populaţiunea franceză în loc să meargă înainte, dă înapoi, merită să îngrijască în cel mai mare grad naţiunea franceză.

Să venim la noi. Departe de a fi în situaţiunea Francei, din contră la noi se constată, că în 1890 nascerile întrec morţile cu 53.912 suflete. Şi pentru-că cetitorul s'î poată face idee prin comparaţiune, vom adăoga, că în Francia în 1886 nascerile au întrecut morţile numai cu 52.616, cu toate-că populaţiunea franceză este de vre-o 38 milioane, ear' cea română abia de 6 milioane.

Este adevărat, că ne întrec alte ţeri, când este vorba de sporirea populaţiunii; cu toate acestea nu sîntem dintre cele din urmă

Copiii lesne se supără unii pe alţii, pentru nimicuri, apoi se înjură în proză şi în versuri, ba ajung până la pîrueală. Dar' ura lor e momentană, ca şi amicitia. După ceartă, înfrîţire; astăzi se ceartă, mâine sînt prieteni.

Copilul, prin egoismul seu, se iubesc mult pe sine, ear' pe ceilalţi îi iubesc numai întrucît se folosesc de dinşii. Adevărata iubire e necunoscută pentru el.

Oare noi o cunoaştem? În starea actuală a Românilor cuvîntul iubire trebuie ăters din dicţionar, sau dacă nu, trebuie lăsat pentru alte vremuri mai bune, mai coapte.

A cere statornicie dela un copil este nenatural, nelogic. Nu cereţi copiilor caractere, nici vî miraţi de lipsa lor. (Tunete de aplauze însoţesc aceste cuvinte ale ilustrului conferenţiar.)

Copilul e egalitar din fire. Dar' în natură, egalitatea nu există nici fizică, nici intelectuală. D'aci invidia între copii, d'aci dispoziţia de a se crede victime ale nedreptăţii.

Copilul imitează mereu toate, mai ales ce e rău, anormal, curios, oprit.

Tocmăi așa se întîmplă cu o naţiune. Aceleaşi defecte ce se găsesc la copii se observă şi la toate naţiunile tîner. După-cum copiii sînt fricoşi nehotărîţi, lipsiţi de caracter etc., asemenea e şi o naţiune. Aşa se ceartă, mîne se împacă. Dovadă despre aceasta e, cum se ceartă oamenii noştri politici şi cum apoi se pupă.

state. Diferite cauze şi mai cu seamă lipsa de igienă, de îngrijiri medicale, face să peară sumă de copii, scurtează viaţa a o sumă de adulţi în ţeara noastră. S'a scris şi s'a vorbit deajuns cu privire la aceasta; s'au arătat mijloace de îndreptare. Avem însă multe de făcut, pentru-că să ajungem a pune populaţiunea română în rîndul statelor, unde traiul populaţiunii contribuie la sporire şi la înţărare.

O altă cestiune se înfăţişează când este vorba despre mişcarea populaţiunii în România şi anume: Cresce oare populaţiunea română în raport cu populaţiunea israelită în aşa proporţiune, încît să nu ne însufe nici o îngrijire pentru viitor?

Această cestiune m'a preocupat ca şi pe alţii şi sînt aproape douăzeci de ani de când am scris, că, întrucît privesc Moldova, disproporţiunea între sporirea populaţiunii române şi a populaţiunii israelite ne ameninţă într'un viitor mai mult sau mai puţin depărtat cu o adevărată copleşire. Ear' astăzi, când graniţele ţerii noastre sînt deschise unei adevărate năvăliri de elemente străine şi mai cu seamă de Ovrei, Ruşi şi Galiţieni, îngrijirea de odinioară este cu mult mai mare, şi pentru a ne convinge de aceasta, se cercetăm una câte una faptele, pe care se manifestează mişcarea populaţiunii în Moldova.

Vom începe cu căsătoriile. În 1890 s'au celebrat în oraşele din Moldova 3656 de căsătorii, dintre care 2244 căsătorii ortodoxe, 1233 căsătorii israelite, 122 catolice şi restul alte confesiuni. Raportînd la sută aceste căsătorii, 61 au fost ortodoxe şi 37 israelite. Cu alte cuvinte în oraşele Moldovei mai mult de jumătate din căsătorii au fost israelite. (?)

Trec la nasceri. În 1890 s'au născut în oraşele Moldovei 11.569 de prunci, dintre care 5654 ortodoxi şi 5359 israeliţi, sau la sută: 48 ortodoxi şi 46 israeliţi. Prin urmare cu privire la nasceri s'au născut mai atîţi israeliţi, cît ortodoxi.

Venim la morţi: Au murit în 1890 în oraşele Moldovei 10.447 inşi, dintre care 6549 ortodoxi şi 3270 israeliţi, sau în procente, au murit dintr-o sută 62 ortodoxi şi numai 31 israeliţi. Ce ne spun aceste cifre? Ca în 1890 s'au născut în oraşele Moldovei 5654 prunci ortodoxi şi au murit 6549, adică au murit dintre ortodoxi cu 895 mai mult decît s'a născut.

Că în acelaşi an s'au născut 5359 prunci israeliţi şi au murit 3270, adică s'au născut 2089 prunci israeliţi mai mult decît au murit.

Ear' în procente: În 1890 populaţiunea românească din oraşele Moldovei s'a împuţinat cu 895 suflete, ear' populaţiunea israelită s'a înmulţit cu 2089 suflete!

Altceva. Statistica populaţiunii ne mai spune că în oraşele din Muntenia populaţiunea ortodoxă deabia a crescut în 1890 cu 2219 suflete, ear' cea israelită cu 964 suflete.

Cu alte cuvinte, că chiar în oraşele din Muntenia populaţiunea ortodoxă a crescut cu puţin deosebite, că a crescut populaţiunea israelită în oraşele Moldovei, ear' că elementul israelit chiar în oraşele Munteniei se înmulţesc aproape cît elementul ortodox.

Întreb: Este oare o stare normală aceea, în care se constată, că într-o ţeară, deşi cu totul ortodoxă, populaţiunea ortodoxă din oraşele Moldovei se micşorează cu 78 la procent, ear' cea israelită se înmulţesc cu 184 procente? Că în cealaltă jumătate a ţerii, adică

La noi invidia tronează sus şi tare. Îndată-ce o somitate e bănuită, că se ridică deasupra nivelului comun, e atacată cu cea din urmă furie şi redusă la calapodul vulgar.

Naţiunea-copil imitează tot ce e rău, ce e strîcicos.

Noi, cari n'am creat nimic în literatură, în ştiinţă şi în artă, imitam pe Zola în loc de Victor Hugo. Zolismul, care în Francia poate trăi fiind luat drept curiositate, la noi formează o întreagă şcoală. Serierile lui Zola la noi au ajuns a fi o busolă a poeziei, a literaturii noastre.

Mai curios e când vezi un copil pesimist şi adorator al lui Schopenhauer. El, Schopenhauer, nu poate să facă Germaniei nici un rău, dar' nouă un rău incalculabil. Noi avem lipsă de ideale, de aspiraţiuni generoase.

Naţiunea-copil are trebuinţă de a fi apărută de întîmpierile din afară.

Să nu uităm, că mortalitatea la copii e mai mare ca la adulţi.

Astăzi dar' avem datoria de a ne întări în lăuntru şi earăgi înlăuntru, ferindu-ne de tot ce vine din afară.

După-ce adolescenţa ne va aduce la nise impulsuri mai sublimе, mai marinimoase, putem privi şi în afară.

Să deie cerul, ca acea oară a pornirilor nobile sufletesci să seosească cît mai cîrînd. Deocamdată să meditam despre copilăriile noastre, despre „Noi în 1892“.

Muntenia, populaţiia ortodoxă abia creşte cu jumătate mai mult decît cea israelită? Este o stare normală aceea, unde se constată, că în oraşele Moldovei se nasc atîţi ortodoxi cîţi şi israeliţi, ear' când este vorba de moarte se constată că mor de două-ori mai mulţi ortodoxi decît israeliţi?

Se poate ca această situaţiune să nu îngrijască pe acei care au declarat pe faţă că voiesc să facă din populaţiunea israelită burgheşimea română. Se poate ca această tristă şi îngrijitoare situaţiune să bucure pe acei care visează desfiinţarea neamului românesc ea nu poate însă să nu pună pe gînduri pe cei care-şi dau seamă despre triste rezultate ce a produs şi va produce în viitor predominarea elementelor străine în oraşele României.

Reservându-mă a reveni asupra cestiunii cu privire la mişcarea populaţiunii rurale, îmi permit a atrage serioasa atenţiune a bunilor Români asupra stării populaţiunii din oraşele române.

(„Economia Naţională“.)

P. S. Aurelian.

CRONICĂ

Concert. Dl. Dimitrie Popovici, prim-banionistul dela opera reg. germană din Praga, va da Luni în 24 Februarie (7 Martie), cu binevoitorul concurs al doamnelor Minerva Brote şi Maria Crişan, precum şi al dlui pianist Iulius Schaffer, un concert în sala d-lui „Musik Verein“. Dl. Popovici, care în anul 1885 a concertat aici cu mult succes, este publicului nostru ca un cântăreţ excelent bine cunoscut, ceea-ce ne dispensează de ori-ce reclâmă. Despre progresele d-sale de atunci încoace vorbesc numeroasele recenziuni măgulitoare eşite în diferite foi musicale şi cotidiene. Recomandăm deci cu toată căldura publicului iubitor de artă să nu înlăsească decum favorabila ocaziune de a-şi procura vre-o câteva momente de adevărată plăcere. Interesantul şi variatul program îl vom publica cu altă ocaziune. Biletele de intrare pentru acest concert se vînd în papteria dlui Ios. Drotleff (strada Cîrnădiei), unde de astăzi încolo se primesc şi prenotaţiuni.

Numiri. Dl. Fr. de Sponer a fost numit consul al Austro-Ungariei la Iaşi în locul domnului Starjenski, transferat la Constantinopol.

Foamea în Ungaria. Aproape 30 000 Slovaci din Nordul Ungariei sînt peritori de foame. O mulţime de boale epidemice s'au arătat în mijlocul populaţiunii misere.

Din Vaslab ni-au sosit mai multe scrisori nesfîrşit de lungi dela dl. M. Marie-şanu, preot gr. cat. în localitate, precum şi dela dl. V. Ciobotariu, cantor şi proprietar tot acolo. Fiecare a alăturat şi câte o declaraţiune subscrisă de numeroşi ţerani, care îi dau dînsului dreptate. Tot în afacerea din Vaslab ni-a mai trimis o lungă întîmpinare şi dl. Montani, actual protopop gr.-cat al Bistriţei şi fost administrator protopop în Vaslab. Din toate aceste rezultă numai atîta că în Vaslab există două partide înverşunate, dintre care una susţine pe părintele Marieşanu şi îi laudă meritele câştigate pentru biserică, ear' cealaltă îl combată cu patimă, voiesc să 'l scoată din parohie şi spre acest sfîrşit a mers aşa departe, încît 'şi-a părăsit legea şi a făcut paşii de a trece la confesiunea gr.-or. Credem, că ajunge a constata această regretabilă ceartă între fraţi şi a ne dispensa dela publicarea detaliurilor ei, care numai folositoare nu pot fi nimîruia.

Sciri literare. Valorosul nostru colaborator literar din Bucureşti, dl. George Coghuc, îşi adună într'un volum toate posibile sale, publicate cea mai mare parte în „Tribuna“ şi în „Convorbiri Literare“.

Am primit din Bucureşti o broşură intitulată „Importanţa geografică a României, interesanta conferinţă pe care a ţinut-o la societatea geografică române economică bine cunoscut I. I. Nacian.

Primim în acelaşi timp „România Musicală“, redactată de dl. M. Cordoneanu, compozitor bine cunoscut. Cu numărul viitor această revistă intră în al III-lea an al existenţei sale.

Profesor bătaus. În conferinţa profesorilor şcolii civile din Budapesta profesorul B. Hm. Endre s'a aprins atît de mult în discuţie contra colegului seu Patrubány Lakács, încît s'a repezit asupra lui şi 'i-a tras mai multe palme. Profesorii ceilalţi abia 'i-au putut linişi pe agresor.

Furt. Din Dobriţin se anunţă, că unii inginer de drum de fer de acolo 'i-s'au furat mai dîile trecute preţioase în valoare de 725 fl. Făptuitorul a fost descoperit în persoana unei servitoare, care a fost arestată în Oradea-mare tocmăi când voia să amane-teze giuvăricalele furate. Complicii ei înoc au fost descoperiţi şi arestaţi.

Coquelîn fluierat. Asupra cauzelor care au provocat fluierarea lui Coquelîn, foile din Bucureşti scriu următoarele: Impresarul trupei Coquelîn ar fi refuzat intrarea câtorva artiştii dela teatru şi elevii conservatorului, dicînd că numărul de bilete pe care îl dedese era destul. Un artist cu soţia lui ar fi fost chiar îmbrăncit de către controlor la intrarea în teatru. Atunci impresarul ar fi şis, că ţeara aceasta este o fîeară de Tîgani.

Dl. Nottara s'ar fi dus la dl. Coquelîn, plîngîndu-se de purtare impresarului, şi dl. Coquelîn ar fi şis într'un mod cam brusc, că nu are ce face. În urma acestui răspuns, mai mulţi tineri, creşînd că Coquelîn aprobă purtare impresarului, s'au hotărît a-l fluiera — ceea-ce au şi făcut la a treia reprezentaţiune Vineri seara. Sâmbătă seara, a patra reprezentaţiune, poliţia a luat măsuri ca incidentul să nu se mai repete, şi într'adevăr, reprezentaţiia a avut loc în cea mai mare linişte. Totuşi la sfîrşitul spectacolului, un număr oare-care de tineri aşteptau pe dl. Coquelîn la eşiere pentru a-l huidui; poliţia, prinţînd de veste, 'l-a făcut să se pozeze de din dos. Atunci tinerii au voit să se ducă la „Hotel de Boulevard“, unde locuiesc dl. Coquelîn, dar' poliţia a împrăsciat pe manifestanţi şi a arestat pe dl. Hasnas, artist dela Teatrul Naţional, creşînd că d-sa este instigatorul, ceea-ce noi însă nu credem. Peste 26 de artiştii ai Teatrului Naţional au semnat o declaraţiune, cu privire la incidentul Coquelîn, prin care spun, că n'au participat la manifestaţiia ce s'a făcut la Teatrul Naţional, dar' protestează în contra tuturor acelor care insultă ţeara. Ei termină dicînd: „Faţă cu purtare artiştilor străini, care este o isbire în sentimentele noastre naţionale şi de artiştii, ca protestare, decidem, ca cu începere de aşi, 15 Februarie, să nu mai asistăm la nici una din reprezentaţiile domnului Coquelîn ce se dau în teatrul nostru naţional, scutind astfel atît pe dl. Coquelîn de a ne mai aduce injurii prin purtare d-sale, cît şi pe acei oameni lipsiţi de sentimente româneşti, cari aprobă această purtare a străinilor, terfelind astfel instituţiia noastră, de a se mai găsi în contact cu compania dramatică română“.

Banca-Naţională a României. Duminecă s'a ţinut adunarea generală a acţionarilor Băncii-Naţionale din Bucureşti.

Fortificaţiunile Bucureştilor. La 14 Martie vor reîncepe lucrările la fortificaţiunile Bucureştilor. În anul acesta se va lucra ultima serie de forturi.

Un nou artist român. Întreaga presă vieneză se ocupă cu mult interes de tîrîl artist român George Enescu, în vîrstă de 14 ani, care a debutat în anul acesta pentru întâia-şi dată la concertul elevilor conservatorului din Viena, unde-şi urmează studiile de vre-o câţiva ani sub direcţiunea şi îngrijirea particulară a cunoscutului Prof. Hellmesberger junior, care s'a devotat cu totul educării acestui talent cu adevărat extraordinar. El este artist pe vioară.

Capela română din Paris. Cîtim în „Timpul“: Inaugurarea caplei române dela Paris a fost definitiv fixată la 16 Aprilie a. c. I. P. S. S. metropolitanul primat, însoţit de P. SS. LL. episcopii de Roman, Argeş şi vicarul metropoliei vor oficia. Ocul lui Musicescu dela metropolia ieşeană va fi la ceremonie de inaugurare.

Un hoţ îndrăşneţ. Se scrie din New-York: O încercare de furt a fost comisă ieri dimineaţă pe drumul de fer New-York-Central între Syracuse şi Rochester. Conducătorul unui tren auzind deodată soneria de alarmă, s'a dus în vagonul ce conţinea valorile de bani. Acolo întîlni un om mascat, care era pe cale de a şterpi din aceste valori. Omul vădîndu-se descoperit, scoase un revolver, cu care ameninţă pe conducător. Acesta dete signal mecanicului, ca să meargă cu toată iuteala până la staţiunea apropiată. Sosind la această staţiune vagonul cu valori fu vizitat îndată şi în el se găsiră toate valorile răspîndite în toate părţile. Omul mascat dispăruse. Cu toate acestea se observă într'unul din vagoanele trenului un călător suspect, care vădînd atenţiunea tuturor îndreptată asupra lui, se repezi pe o locomotivă şi o puse în mişcare, ca să fugă cu dînsa şi să scape. O altă locomotivă fu îndată trimisă în urmărire a sa. Din ambele părţi se schimbă focuri de revolver. La un moment dat hoţul sări pe şosea, se urcă într-o căruţă ce avea la dînsa nise ca înhamăţi şi ceră să scape, dînd biciul cailor şi îndreptîndu-i pe câmp. Urmărit cît se poate de bine cu ajutorul unui cal ce se puti gîsl pe câmp, el fu în sfîrşit arestat şi spuse, că se numeşte William Cross; dar' se crede, că adevăratul seu nume este Oliver Berry, bandit bine cunoscut pentru îndrăşneala încercărilor lui de hojie în trenurile drumului de fer.

Romanul unui bancher. Din Londra se scriu următoarele cu data de 11 Februarie: Sînt câteva zile de când fiul dlui Lidderdale, guvernor al băncii Engliei, a dispărut deodată după-ce a luat cu sine o sumă de 15.000 franci. Dl. Lidderdale este un tîner de treizeci ani, foarte cunoscut în înalta societate. El dirigea o bancă în provincie şi trebuia să se însoare în cîrînd. Ce putuse să devie omul acesta? Mai întăiu s'a crezut într'o aventură, dar' un diar anunţînd acum în urmă, că dl. Lidderdale s'a înecat, poliţia luă afacerea în cercetare. Atunci se făcură cercetări minuţioase în toate părţile, dar' nicăiri nu se găsi nici urmă nici soare despre dispărut. Ori-ce idee de sinucidere sau de accident trebind a fi părăsită, rămase singura ipoteză a unei crime. Dar' dl. Lidderdale n'a fost asasinat, cel puţin aceasta rezultă din informaţiunile ce s'au cules în ultimul moment, ci el este prizonier. Prizonier nu tocmăi al unei bande de tâlhari, care se nu-l libereze decît în urma unei răscumpărări, ci prizonier al unei foarte bogate şi excentrice Americane. Aceasta Americană, în vîrstă de aproape treizeci de ani, locuia încă dîile trecute în un superb palat în împregiurimile Westminsterului. Ea jurase, că el nu va aparţine nici-o dată altei femei, decăt ei. Şi s'a ţinut de jurămîntul ce a făcut. Graţie unei ingenioase stratagemе, ea făcu pe dl. Lidderdale să se urce pe yachtul ce dînsa posedea,

de deodată ordin de plecare și acum este întreabare, câtră care nouă Cyteră s'au îndreptat fugarii.

Un tată uoigaș. Un anume Opdebesk, locuind în satul Petit-Villebrook, și-a ucis fiul în împrejurările următoare: Acesta, în vîrstă de 21 de ani, lucrător la uzinele din Naeyer, se întoarse acasă la părinții și amenința cu moartea pe mama sa. Spăimîntată, biata femeie se duse după bărbatul său, care lucra într-un ogor. Tatăl se îndreptă spre casă și întâlni pe drum pe fiul său. O discuție se născu între dinții. În paroxismul furiei tatăl lovi pe fiul său cu un cuțit în pînă. Sângele țîșni cu abundență din rană și nenorocitul tinăr căzu mort. Uoigașul a fost arestat.

Tunel surpat. După-cum se anunță din Frankfurt, țilele acestora s'au surpat tunelul de la Heiligenberg, între Kaiserslautern și Hochspeyer, îngropând șapte muncitori. Spre norocire, surparea a urmat după ce trenul accelerat trecuse prin tunel.

Flori de iarnă.

Voi toți, prietenii mei cunoscători și necunoscători, care împreună cu mine ați fost tineri, ați făcut o observație? Sciți de ce e vorba? E că în vremurile noastre nu ni se fac multe cadouri. Din parte-ne, noi dăm o mulțime de cadouri, dar în schimb nu primim nimica, ori mai nimica. Sîntem într-un timp, cînd lumea nu mai respectă nici un sentiment; oamenii au început să uite a sîrbi aniversarea lor, de frică de a nu-și readuce aminte de ziua nașterii lor, prin urmare și căpi ani au; totul merge la copilarie și înspre tinerețe, și așa trebuie să fie.

Cu toate acestea aș voi să sîrbez cu voi prima zi a anului, trimițîndu-vă un mic pachet de flori de iarnă. Florile le-am cules în grădina mea, pe cîmp, plimbîndu-mă diminețile.

Îmi veți dice poate, ce sînt aceste flori și de unde sînt ele? Aceste flori sînt din iarna mea, poate chiar și dintr-o noastră. Sînt câteva idei, câteva reflexiuni — dacă voii — câteva proverbe, apropo, care stau închise în mine, culesse așa din vînt, la vederea unei flori, sau la întîlnirea cu un țeran, dintr-o conversație cu un prieten, dintr-o scrisoare primită sau răspunsă.

Vi-le trimit așa cum le-am și cules. Unele din ele sînt vesele, altele triste; dar toate m'au întărit și sfătuit nu o singură dată. Să începem.

Priviam la grădinarul meu, plantînd un pîr.

Pentru-ce, îl întreb, nu pui puțină baligă asupra rădăcinilor?

Ah, nu, domnule, putrezește și copaciul pere.

Minunată vorbă. Și-o reținem. Să sîm-năm în totdeauna talentul, reputația noastră averea noastră, viitorul nostru în pămînt bun și proaspăt.

Nimic putregaiu la rădăcină. Dacă otrăvesci izvorul, apoi întreg fluviul e otrăvit.

Oara deșteptării e un cîas de triumf pentru un tinăr. Dînsul intră în viață ca și un suveran în capitală, la sunetul de fanfare, care sună la urechile sale speranța și sănătatea.

Deșteptarea e mai puțin veselă pentru bătrîn. Dînsul se deșteaptă adesea ostent. Răpăsul nu i-a priit, ci i'a stricat încă organele sale în funcțiune ca și nise resorturi vechi cari scîrțîie; și nu odată, ci de multe-ori îi vine se spus: Țeu, că nu-mi vine să lucrez aqî.

La vîrsta noastră trebuie să ne deprindem a merge cu cismele cari te string.

Am la balconul meu o clematiă, care se urcă mereu sus; ea nu-mi dă pace deloc. E albă, de o albeață ca zăpada; petalele se termină jos rotund și puțin lunguță; dar lucru curios, parfumul ei începe a se desvolta abia cînd se veseleşce.

Îmi pare că îmi aduc amînte, că cunosc-o odată unele femei, cari seamănă perfect cu clemati. Ele n'au devenit spirituale, decât făcîndu-se puțin frumoase.

Eată deci că de multe-ori ar trebui să îmbătrînesc și deci strălucirea de înlocuit cu parfumul.

La vîrsta mea lumea se simte ca și într-o casă unde ești tolerat și n'ai contract: ori îți face efectul cum cineva așteaptă o vizită și că la fiecare sunet de clopoțel crezi că: „Eată!” Tot așa la fiecare indispoziție puțin mai serioasă îți dici: „Nu cumva o fi ea?” Mă, cred că ghiciți de cine e vorba? Ideea aceasta nu e în sine atît de neplăcută, după-cum o crede cineva. De multe-ori ea te calmează într-un chip cu totul ciudat. Totul ce e în vîrstă meschin, sec, miserabil, dispare în fața acestei perspective aspre. Numai lucrurile cele în adevăr mari rămîn în fața noastră. Nu e rău să ai de vecini oare-care periole.

(„Românul“)

E. Legouvé,

VARIETĂȚI.

(Jurnalele în Japonia) Japonezii sînt întotdeauna la modă. Acest popor, al cărui geniu se manifestă prin creațiunea a mii de minunății, de porcelanuri elegante și grotesci, fel de fel de bronzuri și broderii, a sedus Europa completamente.

Acești oameni, care iau opium, care se nutresc din orez, aceste ființe rău făcute, care își peptenă cu destulă grijă pîrul și care se îmbracă numai în mătăsării, acești oameni posedă ca și noi diare cotidiene; întocmai ca și noi dinții cetesc în fiecare dimineață diarele lor.

Cel dintău diar japonez fu înființat în 1872 în Iokohama. El fu imprimat pe hîrtie proastă și cu caracterele pe care le cunoaștem cu toții.

Mandarinii cu nasturii de aur, argint, puneau în ele în fiecare zi cugetările lor intime. Acest diar purta titlul de „Nishin Shinjiski“. Nu s'a putut scrie nici-o dată, cărui partid politic el aparține, dar dînsul avu timpul său de celebritate.

Ați sînt în Japonia peste 700 de diare. Orășelele cele mai mici posedă diarul lor Țilnic, și sînt multe orașe care posedă mai multe diare, care alături de anunțurile și prețurile curente ale orezului, ale ceaiului etc. etc. publică scirile țilei și traduceri mai multe romane franceze.

Înainte de anul 1872, an foarte fericit, mai mulți strigători publicii spuneau în gura mare la toată lumea evenimentele cele mai extraordinare ce se petreceau.

Actualmente țările sînt de un format mijlociu. Toate țările importante și chiar foiletoanele sînt ilustrate cu gravuri destul de bunicele.

În Japonia toată lumea știe ceti și cu toții cetesc; țările sînt foarte ieftine și fiecare diar numără mai multe mii de abonați.

Pentru a face un astfel de diar, e nevoie de mai bine de o sută de mii de caractere. Lucrul, cu toată confuziunea ce domnește în ateliere, se face cu o repeziune mare.

Jurnalul japonez este supus cenzurii, care e foarte severă.

„Ori-și-ce diar va publica un articol „dăunător ordinii publice, sau un articol în „contra moralei“, Țice legea asupra presei, „va fi suspendat“.

Censura singură poate să aprepieze caracterul dăunător al acestor articole. Dar cenzorii sînt proști ca pretutindenea; dacă tolerează lucrurile ușoare, dinții pedepsesc dintr-o foarte sever delictelor de lesa majestate.

„Românul“.

(Maimuțe deștepte.) Un locuitor din Indii a împușcat o maimuță.

El a îngropat-o într-un ceair.

A doua zi vedu un maimuțoi plîngînd pe mormîntul maimuței.

Era soțul ei. Mai multe țile stătîu nemîncat, țipînd mereu.

(Cel mai lung tren electric din lume.) Ministrul căilor de comunicație din Rusia a aprobat proiectul construirii unui drum de fer electric între Petersburg și Archangel.

Cînd acest proiect va fi realizat, Rusia va ave drumul de fer cel mai important din lume. Lungimea noiei căi va fi de 810 kilometri.

Ca să se obțină curentul necesar pentru tot parcursul, se va stabili din distanță în distanță stații înzestrate cu dinamuri și acumulatori.

Totalul drumurilor de fer electrice în Europa ajunge acum la o lungime de 3718 kilometri. Numărul trenurilor e de 325, cu 4000 vagoane și 7000 motoare.

Posta redacțiilor.

DI P. Tr. Beiuș. Nu se poate publica. Suma trimisă se restituie.

M. I. în S. Foarte bine, dar o rezervăm pentru noi.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Berlin, 1 Martie n. Ieri a avut loc o întrunire secretă a grupelor anarhistice, în care demonstrațiile de stradă întemplate au fost aprobate și s'au hotărît noue demonstrații mari pe 18 Martie n. De Sămbătă seara nu s'au mai întemplat tulburări a liniștei.

Paris, 1 Martie n. Burdeau, care a refuzat să intre în minister, a fost candidat în mod demonstrativ de vicepreședinte al camerei.

Viena, 1 Martie n. Numirea lui Kautz de guvernator al băncii austro-ungare se va publica probabil încă în săptămîna aceasta.

Bibliografie.

În editura lui Leopold Weiss, Viena I. Tuchsleben 7 a apărut: „Die neuen Zolltarife (Ein- und Ausfuhr) für den Verkehr der Oesterreichisch-ungar. Monarchie mit Deutschland, Italien, Belgien und der Schweiz.“

Această cărticică de 80 pagini cuprinde în mod detaliat și sumar toate taxele vamale nouă și vechi, cu explicațiuni.

A apărut:

„Cheia școlărilor“, carte didactică pentru elevi din clasa I. primară, întocmită de M. Dulberger, institutor în București. Manualul cuprinde: Deprinderi ortografice-caligrafice, primele cunoștințe de gramatică precum: sunet, silabă, vorbă, facerea și desfacerea propozițiilor, etc.; numerațiunile scrisă, calcule, figuri liniare și poezii naționale.

Prețul cărții 40 bani. Editura I. V. Socec, librar în București.

A apărut:

„Codicele Penal“, adnotat cu jurisprudența curții de cassatiune dela 1865 până la 3 Iunie 1891, precum și cu jurisprudența celorlalte instanțe judecătorești de George N. Fratoștișcanu, procuror la tribunalul Ilfov. Prețul 4 lei. Format în 16°, conține 310 pagini.

Se află de vîndare la tipografia „Gutenberg“, strada Doamnei 23, București.

A apărut:

„Les quatre derniers chapitres des lois fondamentales de l'Univers“ de principele Gr. Sturdza. Acest uvrăgiu conține numai cele 4 din urmă capitole dintr-o mare lucrare intitulată: „Legile fundamentale ale universului“ și care se compune din 10 capitole. Cele din urmă capitole au fost tipărite și deosebit, deoarece ce se adresează la toată lumea, pe cînd cele dintău 6 interesează mai mult oamenii de știință. Prețul 4 lei.

„Economistul“. Diar politic, economic, financiar, agricol și literar. Apare Duminică în Craiova. Director N. N. Popp. Anul II. Nr. 1 dela 12/24 Ianuarie 1892 are următorul cuprins: Buletinul politicii externe. — Buletinul politicii interne. — Reformatori sociali din România. — Politica. — Mișcarea economică și socială din Germania. — Capitalul. — Cestiunea agrară. — Mișcarea populației României în 1890. — Statistica. — Buletin comercial.

Călimdarul țilei

19 Februarie (2 Mart.) 1892

Iulian: Archip.

Gregorian: Simpliciu.

Soarele: răsare 6.33, apune 5.49.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Martie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.0)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din prețină			
719.5	-1.6	+1.9	+5.2-1.6	NV

Din țeară 27 Februarie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția și vîrta
București	769	-0.9	NO 1
Sătmăr	770	-0.5	SO 2
Cluj	770	-7.8	—
Orșova	771	-0.4	S 1
Arad	769	+0.5	SO 4
Panciova	767	+1.0	SO 3

Sosiți în Sibiu.

La 1 Martie n.

Hotel „Neurhrer“. Ioanides, antreprenor din Brașov Köller, din Remscheid. Por, din Brașov. E. Marquard, din Stuttgart, Dörner, din Budapesta, Wisauer, Grünstein, Kral, Kern, Eisenfels, Markovits din Viena, Grauer, din Budapesta, comercianți. De Toth, locotenent-colonel. Lessman, din Nou Kiblos, din Dej. Michs, apotecar din Bistrița Mich. Nikesch, din Viena M. Debrde, bărbier din Viena.

Hotel „Habermann“. David Kohr, antreprenor din Oradea-mare Bela Heinz, Muntean, antreprenori din Brașov.

Teatrul orășenesc.

Astăzi, Marti, 1 Martie nou.

„Der Vogelhändler“.

Operetă în 3 acte de M. West și L. Held.

Mercuri, 2 Februarie nou.

„Die Anti-Xantippe“.

Comedie originală în 5 acte de Rudolf Kneisel.

Economie.

Traficul de mărfuri al Ungariei cu Austria și străinătatea. Biroul statistic al țării publice tabloul asupra comerțului exterior de import și export al Ungariei în luna lui Aug. a. tr. În această lună s'au importat 41.104 buc. și 1,642.108 quintale și anume din Austria 2497 bucăți și 1,174.848 quintale, din celelalte țări 38.607 bucăți și 467.260 quintale; s'au exportat 6,204.869 bucăți și 3,754.829 quintale. La export au participat: Austria cu 256.038 bucăți și 2,990.554 quintale, celelalte țări cu 5,948.831 bucăți (aproape exclusiv doage de buți) și 764.274 quintale. Principalele articole de export au fost: Cereale și făină 2,207.209 quintale, legumi, poame etc. 125.319 quin. vite de tăiat și de tras 93.864 capete, alte animale 117.894 capete și 6792 quintale, spirituoase 93.492 quintale, lemne, cărbuni și tizic 5,992.925 bucăți și 523.599 quintale, minerale 402.668 quintale, materii de colorit și tăbăcării 49.775 quintale, uleiuri minerale 26.992 quintale, cîneapă, în și păsă 12.937 quintale, lăna, torturi și mărfuri de lăna 12.495 quintale, fer și mărfuri de fer 56.766 quintale, fărîmituri 92.149 quintale.

Comerțul României. Ministerul român de finance publică resumatul general al comerțului României de import și de export în luna Octomvrie 1891. În această lună s'au importat mărfuri în greutate de 56.431 tone și s'au exportat 189.577 tone. Cantitatea mărfurilor importate în Iulie—Septembrie 1891 atinge cifra de 184.139 tone, ear' aceea a mărfurilor exportate 741.005 tone. Cantitatea mărfurilor importate dela Iulie până la finele lui Octomvrie 1891 este de 240.570 tone; aceea a mărfurilor exportate de 930.582 tone. Valoarea mărfurilor importate în Oct. 1891 a atins cifra de 29,661.621 fr. Valoarea mărfurilor exportate fr. 25,501.240. Valoarea mărfurilor importate dela Iulie până la finele lui Oct. 1891 se urcă la 105,633.375 franci, ear' aceea a mărfurilor exportate în aceleași luni la fr. 145,944.929. Taxele vamale percepute dela Iulie până la 1 Nov. 1891 reprezintă cifra de fr. 6,465.903.

Tirgul de vite dela Constanța. Situația acestui tirg dela 16 până la 31 Ian. 1892 se prezintă, după „Cur. Financiar“, astfel: vite aflate în slajă la 16 Ianuarie: boi 84, vaci 2, berbeci 1223. Întrate dela 16—31 Ianuarie: 95 boi, 23 vaci, 21 viței, 1800 berbeci, 105 oi, 4 capre. Vite vîndute în țeară: 12 boi și 2 vaci. Vite vîndute în străinătate: 400 berbeci. Vite nevîndute și reulate de proprietari: 84 boi, 23 vaci, 21 viței, 1809 berbeci, 105 oi și 4 capre. Vitele rămase în tirg la 31 Ianuarie sînt: 83 boi și 811 berbeci.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 1 Martie Grîn frumos 70 până 80 chilo fl. 7.40 până 8.—, grîn mestecat 70 până 74 chilo fl. 6.50 până 7.10, secară 70 până 74 chilo fl. 5.40 până 5.80, orz 62 până 66 chilo —, până 4.70, orșe 42 până 48 chilo fl. 2.50 până 3.10, cencuruz 70 până 74 chilo fl. 4.— până 4.40, mîlăiu 73 până 82 chilo fl. 4.50 până 5.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.60, sîmînță de cîneapă 49 până 51 chilo fl. 6.50 până 7.—, mazăre 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.50 până 7.50, fasole 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.—, pîșat de grîn 100 chilo fl. 17.50 până 17.80, făină nr. 1 fl. 17.40, făină nr. 3 fl. 16.30, făină nr. 5 fl. 15.60, slămină 100 chilo fl. 52.— până 54.—, unsore de porc fl. 54.— până 55, sîn brut fl. 20.— până 22.—, sîn de lumini fl. 34.— până fl. 35.—, lumini turnate de sîn fl. 38.— până fl. 40.—, sîpun fl. 20 până 30.—, fîn 100 chilo fl. 2.— până 2.40, cîneapă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirt p. 100 l. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 54 cr. până 55, carnea de vițel 50 până 60 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec —, până — cr., ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Tirgul de rîmători în Steinbruch. În 28 Febr. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 46— cr. până 46½ cr., ungurești grei tineri 48½ cr. până 49— cr., de mijloc 47— cr. până 48— cr., ușori 45— cr. până 47— cr., marfă țărănească grea 46— cr. până 47— cr., de mijloc 45½ cr. până 46— cr., ușori 46½ cr. până 46½ cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 45— cr. până 46— cr., transito de mijloc 44½ cr. până 45½ cr., transito ușori 48½ cr. până 44½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Febr. n. 1892.

Sîmînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grîn						
Băntănească vechiu	74	—	—	75	10.55	10.50
Grîn dela Tisa	74	—	—	75	10.55	10.50
Grîn „Pesta“	74	—	—	75	10.50	10.45
Grîn de Alba-Reg.	74	—	—	75	10.55	10.50
„Bacsa“	74	—	—	75	10.35	10.50
Grîn ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sîmînțe vechi ori nouă						
Secară		70—72	9.75	10.—		
Ore	Ntrețes de vîna	60—62	6.10	6.30		
„	de bere	62—64	6.45	6.90		
Ovîs	—	89—41	6.—	6.40		
Cencuruz (porumb)	băntă, de altăsoi	75	5.45	5.50		
Mein Hrișcă	—	73	5.40	5.45		
	—	—	6.20	6.40		
Grîn	de primă. de toam.	10.40		10.42		
Cencuruz	de primă. de toam.	9.30		9.32		
Ovîs	de primă. de toam.	5.11		5.43		
„	de primă. de toam.	5.34		5.88		
Proșănțe diverse						
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42	—	43	—	
„	roșie	55	—	61	—	
Oleu de rap.	rafinat	37.50	—	38.50	—	
Uns. de porc	dela Pesta	54	—	54.50	—	
„	dela țeară	—	—	—	—	
Slămină	avîntată	42.—	—	42.50	—	
„	afumată	49.50	—	50.—	—	
Sîn	—	34.—	—	35.—	—	
Prune	—	18.—	—	18.75	—	
Lietaș	slavon, nou	16.—	—	16.50	—	
„	băntănească	15.—	—	15.50	—	
Miere	brută	—	—	—	—	
„	galbină străcurată	37.—	—	38.—	—	
Cenăș	de Rosenau	189.	—	140.	—	
Spirt	brut	20.75	—	21.25	—	
„	Drojdiițe de spirt	24.—	—	24.50	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 29 Februarie n. 1892.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.25	vînd.	9.30
Lire turecesci	—	10.50	—	10.60
Imperiali	—	9.00	—	9.60
Ruble rusești	—	1.14	—	1.15

Bursa de Budapesta.

Din 27 Februarie n. 1892.

Renta de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	107.70
„ „ hărtie „	5%	102.20
Imprumutul căilor ferate ung.		118.50
(1-a emisiune)		115.—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.		
(2-a emisiune)		93.70
Bonuri rurale ung.		93.25
„ „ croato-slavone		
Obligațiunile desp. regalilor		93.30
Imprumut cu premiu ung.		120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		124.50
Renta de hărtie austriacă.		94.25
„ de argint austriacă		94.25
„ de aur austriacă		110.75
Losurile austriace din 1860.		148.—
Acțiunile băncii austro-ungare		1040.—
„ „ de credit ung.		345.50
„ „ de credit austr.		807.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred și economii		
„ Albină		102.—
Argintul		
Galbeni împărătești		5.55
Napoleon-d'ori		9.36
Mărci 100 imp. germane		57.93
Londra 10 Livres sterlingi.		118.25

Un învățăcel

cu cel puțin 2 clase gimnasiale
se caută pentru prăvălia de
manufacturi [1440] 1-2

N. S. Nadásdy, Sibiu.
Piața-mică Nr. 31.

Un comis

care se pricepe la manufactură
și băcanie și scie bine limba
germană, se primesce la

Dimitrie Roman
Seliște.

[1425] 2-3

Budapest, Váci kör-út 63.

Representanța și deposit

[1897] 1-10

la
CAROL F. JICKELI,

neguțorie de ferării, Sibiu (Piața-mică).

Liste de prețuri la cerere.

Acordări și de plătiri în rate.

Reparaturile se execută solid și prelungă prețuri moderate

la
C. F. WACHSMANN, Sibiu, Schiffbäumel Nr. 3.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului
reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, —
primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

Formular

község előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

..... ügyben.

100 bucăți 50 cr.

mărima 14 x 21 1/2

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
tipografic, societate pe acții în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

A apărut și se află de vânzare
la Institutul Tipografic în Sibiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarata.

Traducere

de
G. B. Dulcă.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:

25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe post 5 cr. porto).

tocmai a apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[1111] 30

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminur fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1887 fl. 674.896.76	în a. 1869—1887 fl. 510.902.40
în a. 1888 „ 49.110.60	în a. 1888 „ 46.826.41
în a. 1889 „ 29.899.71	în a. 1889 „ 46.966.61
în a. 1890 „ 59.643.77	în a. 1890 „ 44.195.08
Suma fl. 813.550.84	Suma fl. 648.890.50

1,462.441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
645.952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

[1171] 12-12

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat
efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lăfite și puține familii vor fi în care se lipseacă o mică
proviuine din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor
boalelor, care se nasc din mistuire rea și din obstipațiune, ca: perturbațiuni în circulația ferii, boale
de ficat, slăbirea matelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroidi etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la anemie și la boalele rezultate
din aceasta, ca: galbinarea, dureri de cap nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră
atât de domol, încât nu causează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele
cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Mărul de
aur al imperiului“ alui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 1 cr. v. a.
o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă
de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 ru-
lete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățării lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm
deci a cere apriat pilele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veri-
tabile, a căror instrucțiune de întrebuințare este provădută cu iscălitura **I. Pserhofer** și care poartă pe in-
scripția copierisului aceeași iscălitură cu scrisoarea **roșie**.

Dintre nenumăratele scrisori, în care consumenți acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai
diferite și mai grele boale, lăsam se urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le reco-
mandă mai departe:

Schierbach, 22 Octomvrie 1888.

Stimabile Domnule! Devotat subscrisul Te roagă să-mi trimiți 4 rulete
din pilulele curățitoare de sânge ale D-Voastre, care sunt în adevăr foarte
folositoare și excelente. Cu distins respect Ig. Neureiter, medic pract.

Hrasche lângă Flödnik, 12 Septemvrie 1887.

Stim. Domn! Voia lui D-geu a fost că 'mi-a venit în mâni pilulele D-V.
ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul născerii, așa că
n'am mai putut lucra nimica și acumă sigur aș fi deja moartă dacă nu 'mi-ar
fi scăpat miraculoasele D-Voast. pilule. Dumnegeu se Te binecuvinteze de o
mie-de-ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindea
de tot, precum au dat și altora sănătatea. Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decemvrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai caldă mulțumită în numele
mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a păținit 5 ani de catar cronic de
stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja pierdută.

Din întâmplare a căpătat o șatulă din excelentele D-Voastre pilule curățitoare
de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt lângă Göbl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată
4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adevăr folositoare și excelente. Nu pot între-
lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință, despre valoarea acestor pilule,
care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave
privilegiu. Despre aceasta mulțumită a mea Te împuternicesc să faci ori-ce în-
trebuințare publică. Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf lângă Kohlbad, Silesia-austriacă, 8 Octomvrie 1888.

Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din
pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor
D-Voastă pilule am se mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care
m'a chinat 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găti nici-când din casa
mea și Vă exprim prin aceasta cea mai caldă mulțumită a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bornhard din Lindau în
contra tuturor suferințelor de stomac. Un
flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alifie americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în
contra afețiunilor podag-
groase și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias,
migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea
puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, reguselei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimi-
terea francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut
de cel mai bun remediu în contra degerăturilor
de tot felul, precum și în contra ori-cei fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr.
cu trimitere francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra cata-
rurilor de stomac, precum și contra
tuturor suferințe, consecutive mistuirii neregulate. 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr.,
trimitearea francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în jărele austriace și în cele străine și
la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“. Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta spesele postale sunt mai
mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asigunațiune poartă numele **I. Pserhofer** și
acele șatule ce poartă pe copieris același nume în culoare roșie